

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1182/2024
19.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саше Раденковића, због продуженог кривичног дела обљуба злоупотребом положаја у покушају из члана 181 став 3. у вези става 2. у вези члана 30. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Раденковића, адвоката Петра Станојевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 4/23 од 06.03.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 366/24 од 27.06.2024. године, у седници већа одржаној 19.09.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Раденковића, адвоката Петра Станојевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 4/23 од 06.03.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 366/24 од 27.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К 4/23 од 06.03.2024. године окривљени Саша Раденковић оглашен је кривим због продуженог кривичног дела обљуба злоупотребом положаја у покушају из члана 181 став 3. у вези става 2. у вези члана 30. и 61. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 05.06.2021. године до 11.08.2021. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 887.179,00 динара, те да ВЈТ у Пироту на име трошкова кривичног поступка плати износ од 357.142,81 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је малолетна АА ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 366/24 од 27.06.2024. године усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Пироту, па је преиначена пресуда Вишег суда у Пироту К

4/23 од 06.03.2024. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног Сашу Раденковића због продуженог кривичног дела обљуба злоупотребом положаја у покушају из члана 181. став 3. у вези става 2. у вези члана 30. и 61. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.06.2021. године до 11.08.2021. године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Саше Раденковића, адвокат Петар Станојевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде на тај начин што ће окривљеног огласити кривим и осудити због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. Кривичног законика, на блажу казну или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду уз налог да се обави гинеколошко вештачење, које су судови одбили.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Раденковића, је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су првостепени и другостепени суд погрешно закључили да се у конкретном случају ради о продуженом кривичном делу обљуба злоупотребом положаја у покушају из члана 181 став 3. у вези става 2. у вези члана 30. и 61. Кривичног законика, те да у конкретном случају до полног односа није дошло па је окривљени могао евентуално бити оглашен кривим само за кривично дело недозвољене полне радње из члана 182. став 2. Кривичног законика.

Међутим, како изрека побијане првостепене пресуде, садржи све субјективне и објективне елементе продуженог кривичног дела обљуба злоупотребом положаја у покушају из члана 181. став 3. у вези става 2. у вези члана 30. и 61. Кривичног законика, односно како из изреке произилази да је окривљени у временском периоду од 01.01.2020. године до 23.05.2021. године, злоупотребом свог положаја у својству очуха детета малолетне АА, рођене ...2009. године, коме је малолетна оштећена фактички била поверена на старање, у више наврата покушао да изврши обљубу над дететом на тај начин што јој је, за време док је малолетна оштећена боравила у његовој кући, у одсуству мајке из куће, коришћењем својства надређености, налагао да скине фармерке и доњи веш који је имала на себи, а потом скидао свој доњи део веша и налагао јој да седне на његов пенис, што је малолетна и учинила, затим својим пенисом додиривао њену вагину, држећи исти својим рукама покушавао да стави свој пенис у њену вагину и својим

пенисом продре у исту, те је због бола који је изазивао код оштећене ове радње прекидао, додиривајући притом оштећену у пределу бокова, померао горе доле, затим једном прст ставио у вагину малолетне, додиривао је у пределу груди и пољубио у уста, то су неосновани наводи браниоца окривљеног да се у конкретном случају ради о кривичном делу недозвољене полне радње из члана 182. став 2. Кривичног законика, о чему је Апелациони суд у Нишу, прихватајући разлоге првостепеног суда изнете на страни 25. и 26. образложења првостепене пресуде, у образложењу пресуде Кж1 366/24 од 27.06.2024. године на страни 2, последњи пасус, дао јасне и довољне разлоге, које Врховни суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Поред овога, бранилац окривљеног у захтеву оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП, те надаље указује да је изрека побијане првостепене пресуде неразумљива, односно да је иста донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и да су разлози пресуде нејасни, посебно у погледу околности да је исказ оштећене сагласан са извештајем гинеколога, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилац оспорава утврђене околности које је другостепени суд ценио и на основу којих је окривљеном повећао казну, из чега произилази да овим наводима бранилац правноснажну пресуду побија због неправилне одлуке о кривичној санкцији у смислу одредбе члана 441. став 1. ЗКП и погрешно утврђених чињеница које су од значаја за одмеравање казне.

Међутим, Врховни суд у разматрање истакнутих навода није упуштао, јер битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредби чланова 440. и 441. став 1. ЗКП, не спадају у круг повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић